

Ürgeállományra letek Iregszemcsén

TOLNA MEGYE Élőhelyeinek megfigyeltokozása miatt napjainkra erősen megritkult az ürgeállomány. A rácsálólófaj ezért fokozottan veszélyeztetett vált hazánkban és Európában. A Dél-Dunántúlon mindössze öt, megfelelő méretű populáció eltartására alkalmas kiterjedésű és minőségű ürgeelőhely ismert – írják a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóság hírlévelében. Munkatársaik minden év tavaszán felkeresik az ismert ürgeállományokat, és felmérik az egysűrűsűséget, az élőhelyek változásait. Az ür-

gék rendszeresen legeltetett, tartósan alacsony fűvű gyepterületeken találják meg a számukra legkedvezőbb életfeltételeket, ilyen például megyékben a Hardi-legelő, ahol az ürgek a kisebb kiterjedésű birkalegelőről indulva pár éve benépesítették a szomszédos marhalegelőt is.

Nagy Tibor természetvédelmi ör örömteli felfedezést tett nemrégiben, amikor Iregszemcsé közelében ürgeket látott egy félreeső gyepterületen. Kiderült, hogy életerős az ottani ürgeállomány. **H. E.**

Pázsitfűfélék pollenje kínozt

SZEKSZÁRD Az elkövetkező napokban a pázsitfűfélék pollenkoncentrációja a közepes, illetve a magas tartományban alakul. Szekszárdon az elmúlt napokban ezekből az allergénekből az országos átlag alatti mennyiségeket mértek.

A Nemzeti Népegészségügyi Központ tájékoztatója szerint a nyári gyomok közül a csalánfélék, az útifű és a lórom virágporának mennyisége várhatóan alacsony lesz, bár a csalánfélék helyenként elérheti a közepes szintet. A kevésbé jelentős aller-

gének közül a fenyőfélék virágporának mennyisége közepes, esetenként magas koncentrációban lehet jelen a levegőben. A tavaszi fák pollen-szórása viszont véget ért, pollenjük jellemzően már nem okoz allergiás tüneteket. Nem így a kültéri allergén gombák, amelyeknek spóraszámuk több helyen a közepes, magas tartományban mozog. A szekszárdi mérések az elmúlt napokban azt mutatták, az érzékenyeknél, illetve egyes napokon minden allergiásnál tüneteket okozhatnak. **TN**

Az együttérzésre tanít ez a mese

SZEKSZÁRD Szecszódi Tamás Leó A Méhkirálynő című meséjét adta elő a Gyermekkönyvtár vezetője, Nemes Rita a méhek világnapján feltöltött papírszínház videóban.

A történet az állatokkal való együttérzés, az állatbarátság fontosságára tanítja a gyerekeket. A benne szereplő három fűstestvér közül a Kelektőya a legkisebb, ám a legnagyobb szívű neki van. Bátyjai persze gúnyolják őt, és más élőlényekkel sem kíméletesek, főlvalkodottságukkal azonban nem sokra mennek. Amikor éles

helyzetbe kerülnek, és bizonyíthatnak életrevalóságukat, akkor megmutatkozik, hogy a góg végső soron megboszszulja magát, és az empátia az, ami kifírtódó. Az oktalannak tartott Kelektőya életfelfogása menti ki őket a nagy pácból.

Nemes Rita meséje az igazi méhecskék jelentőségéről is szót ejt. – Ha három nagy kupacba raknánk az élelmiszereinket, abból az egyik kupacot a méheknek köszönhetnénk – mondja. A videó elérhető a könyvtár Facebook-oldalán. **F. N.**

Hiányolják egymást a látássérült egyesület tagjai

Sok tagjuk szorult a négy fal közé

A látássérült szervezet tagjai utoljára márciusban találkozhattak egymással, ekkor készült a fotó

Beküldött kép

Március tizenharmadika óta szünetel a Látássérültek Esélyegyenlőségéért Egyesület működése. A tisztújító közgyűlésük is elmaradt, de a vezetőség mandátumát szeptember végéig meghosszabbították. Jelenleg csak telefonon, e-mailen tartják a kapcsolatot egymással.

Brunner Mónika
monika.brunner@mediaworks.hu

TAMÁSI Az egyesület székhelye a Tamási Művelődési Központban van, amely még mindig zárva tart, ezért a havonta esedékes rendezvények megtartására sincsen lehetőségük.

A járvány kezdete előtt egész éves programunk volt, amelyeket el kellett halasztanunk, ahogy mindenkinek. A szigorúbb karanténidőszakban az önkormányzatnak segítettünk a fogyatékkal élők és az idősek felkutatásában, hogy a városban senki ne maradjon

támasz nélkül. Önkéntes munkában azonban a mai napig nem tudunk részt venni, mivel tagjaink többsége idős ember, hatvanöt év feletti, és sokunk fél a koronavírusról. Azért is, mert jellemzően alapbetegségekkel küszködünk – mondta lapunknak Kudari Lászlóné. Az idős tagok az elmúlt időszakban számos kellemetlenséggel találkoztak: nem tudtak kimozdulni otthonról, nem

tudtak találkozni hozzátartozóikkal, szeretettikkel, és mostanra hiába az enyhítések, nagyon komolyan veszik a vírusproblémát. Még a boltba sem, vagy csak alig mennek vásárolni, inkább elfogadják a segítséget. A rokonakon kívül, akikkel sokuk végre rendszeresen találkozik, az egyesület és a fiatal tagok támogatják őket.

A szervezet „Töltünk meg együtt minden hónapban egy

éléskamrát” elnevezésű programja a rászorulóknak kedvez, ők eddig havonta tízezer forint juttatásból vásárolhattak maguknak, most az élelmiszert a fiatal tagok viszik el nekik. Ugyanigy, bármilyen gondjuk akad, érzékelik a segítség.

– Hiányzunk már egymásnak, arra számítunk, hogy hamarosan kinyit a művelődési központ, és találkozhatunk, újra lehetnek rendezvényeink – tette hozzá Kudari Lászlóné.

Ismertette, hogy szeptember harmincadikáig meg kell tartaniuk a tisztújító és mérlegfogadó közgyűlést. A Nemzeti Együttműködési Alap pályázatán az egyesületük egymillió-kétszáz ezer forint támogatást kapott, amely összegből minden hónapban egy programot kell tartaniuk, amit áprilisban kezdtek volna. Reményeik szerint ősszel már minden visszatér a régi kerékvágásba, hogy végre ezzel is el tudjanak indulni.

Sokrétű feladataik vannak

A tamási Látássérültek Esélyegyenlőségéért Egyesület tizennégy éve alakult, céljai között szerepel a látássérültek társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése, életkörülményeinek javítása, segítségnyújtás egészségük megőrzésében, oktatási, kulturális, sportolási lehetőségek biztosítása, civil szervezetekkel együttműködés, önkéntes tevékenység

végzése. Közel kétszázhatvan tagjuk van, többségük nyugdíjas, sokan közülük nehéz anyagi körülmények között élnek. A szervezet főként a tamásiakat fogja össze, de a környékbeli településeket is. Az egyesület vezetője szerint továbbra is sokat kell dolgozniuk, hogy a többségi társadalom megfelelően viszonyuljon a gyengén látókhoz, a fogyatékkal élőkhoz.

A járvánnyal kapcsolatos folyamatosan frissülő, hiteles információk:

TEOL.hu

Különleges csapatot sikerült összekovácsolni, amely mindig első a segítségnyújtásban

Jubileumi összejövetelt tartott a nőszövetség

TOLNA, MÖZS – Az asszonyok voltak azok, akik Jézust a keresztig követték, míg a tanítványok szétszaladtak. – Ez a mondat is elhangzott a Mözs-Tolnai Református Nőszövetség tízéves jubileumi összejövetelén, érzékelte azt, hogy miben állhat a keresztény közösség küldetése.

Ahogy Sipos Judit Éva református lelkész, a nőszövetség megbízott vezetője utalt rá: a kőr létrehívása – ha túlzsás is lenne a keresztút szenvedéseivel összemérni – azért számos nehézséggel, kudarcjal is járt. Ám nem adták fel, és sikerült egy összetartó, kü-

lönleges kis csapatot összehozni, amely mindig első a segítségnyújtásban”.

A jubileumi összejövetel is a 2014-ben gyönyörűen felújított, átalakított tolnai református imaházban zajlott. Zsoltáréneklés, Bibliavásolás, imádság után nem maradt el a megemlékezés a trianoni évfordulóról sem.

Nem csak a jubiláló szervezetet köszöntötték, a Boldog szülinapot! című dalt az aktuális születésnapos tagoknak is elénekeltek. Ekkor már torta és pezsgő is került az asztalra.

A Mözs-Tolnai Református Nőszövetség 2010-ben alakult,

Tízéves jubileumot ünneplte a nőszövetség

A szerző fotója

a Mözs-Tolnai Református Társegyházközség kebelén belül. A nőszövetségnek nagyjából húsz tagja van. A közösség tagjainak hit iránti elköteleződését és karitatív szellemét jelzi, hogy hatodik éve rendeznek református nyári táborot gyerekeknek, idén június 22-től 26-ig. Rendszeres, aktív közreműködői a Tedd szobá a karácsonyt! kezdeményezésnek, az adventi játékonysági vásárnak, legutóbb pedig a járvány miatt munkanélküliek váltaknak indított gyűjtésből vették ki a részüket. Adventkor a helybéli időseket és az óvodásokat is mindig meg-

lepik valamivel, Mözsön pedig karácsonyi koncerteket szerveznek. De nem állnak távol tőlük a hagyományos közösségi tevékenységek sem, amikor egyszerűen csak jól szeretnék érezni magukat. Rendszeresen járnak kirándulni, ismeretterjesztő előadásokat, élménybeszámolókat szerveznek, és többször összejönnek valamelyiküknél egy-egy vacsorára.

Arra a kérdésre pedig, hogy néha nem hiányozna-e a férfiak a nőszövetség életéből, a hölgyek határozott, egyöntetű „nem”-mel válaszoltak – persze nevetve. **S. K.**